VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ 1950. GADA 29. MARTA

Nr. 57 (5751)

17. MAIJS OTRDIENA, 1988. GADS

Maksā 3 kap.

Preiļu rajona patērētāju biedrību savienības kolektīvs šī gada pirmo ceturksni aizvadīja sekmīgi: mazumtirdzniecības preču apgrozījuma plāns tika pārsniegts par 2,4 procentiem (virsplānā realizētas preces par 279,9 tūkstošiem rubļu); preču apgrozījuma palielinājums salīdzinājumā ar pagājušā gada pirmo ceturksni ir 5,6 procenti (674 tūkstoši rubļu). Svarīgi, ka plāna uzdevumus izpildīja kolektīva visas struktūrvienības.

Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos pašu saražotās produkcijas realizācijas plāns pārsniegts par 3,7 procentiem (t. i. — par 29,2 tūkstošiem rubļu). Rajona patērētāju biedrību savienība guvusi 52,5 tūkstošus rubļu lielu virsplāna peļņu.

Par panākumiem republikāniskajā sociālistiskajā sacensībā par saimniecisko un finansu plānu sekmīgu izpildi 1988. gada I ceturksnī Preiļu rajona patērētāju biedrību savienības kolektīvs apbalvots ar Latvijas PSR Patērētāju biedrību savienības un Latvijas PSR valsts tirdzniecības un patērētāju kooperācijas darbinieku arodbiedrības republikāniskās komitejas ceļojošo Sarkano karogu un otro naudas prēmiju.

ATTĒLĀ: pēc apbalvojuma saņemšanas.

J. SILICKA foto

Sagaidot PSKP XIX Vissavienības konferenci

DELEGĀTU KANDIDĀTE

Pēc pusotra mēneša, 28. jūnijā, Maskavā darbu sāks PSKP XIX Vissavienības konference. Tajā izanalizēs PSKP XXVII kongresa lēmumu īstenošanas gaitu, apkopos divpadsmitās piecgades pirmās puses rezultātus un noteiks partijas organizāciju uzdevumus pārkārtošanās procesa padziļināšanā. Īpašu uzmanību paredzēts veltīt partijas un sabiedriskās dzīves tālākai demokratizācijai. Tāpēc nesen, tiekoties ar masu informācijas līdzekļu, ideoloģisko iestāžu un radošo savienību vadītājiem, PSKP Centrālās Komitejas ģenerālsekretārs M. Gorbačovs uzsvēra, ka ir svarīgi ievēlēt par konferences delegātiem aktīvus pārkārtošanās piekritējus.

Patlaban republikā ar partijas rajonu un pilsētu komiteju starpniecību notiek apspriešanās ar partijas pirmorganizācijām un darba kolektīviem, lai noskaidrotu to domas par konferences delegātu sastāvu (saskaņā ar pārstāvniecības normu — viens delegāts no 3780 partijas biedriem — no republikas jāievēlē 53 delegāti).

Mūsu rajona Kirova kolhoza komunisti par delegātu kandidāti no partijas Preiļu rajona organizācijas ieteikuši izvirzīt Stabulnieku ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju Moniku Litaunieci.

Monika Litauniece ir PSKP biedre kopš 1979. gada, latviete, jau divpadsmit gadus vada ciema izpildkomitejas darbu. Viņa sevi apliecinājusi kā prasmīga, principiāla un neatlaidīga vadītāja. Pastāvīgi tiek pilnveidots ciema izpildkomitejas darbs, vadot un koordinējot ciema teritorijā saimniecisko darbību un kultūras attīstību, liela uzmanība pievērsta sesijās pieņemto lēmumu īstenošanai.

Izvirzot Monikas Litaunieces kandidatūru, saimniecības komunisti ņēma vērā, ka viņa, sadarbojoties ar kolhoza valdi, enerģiski risina dzīvokļu celtniecības un iedzīvotāju sadzīves apstākļu uzlabošanas jautājumus. Piemēram, 1987. — 1988. gados Stabulniekos atvērts rajona sadzīves pakalpojumu kombināta pieņemšanas punkts, krājkase, izremontēts kultūras nams. Gan saimniecības komunisti, gan ciema iedzīvotāji zina, ka izpildkomitejas priekšsēdētāja neiecietīgi izturas pret žūpību, pati aktīvi piedalās reidos un pārbaudēs, kontrolējot, kā tiek ievēroti likumi par žūpības un alkoholisma apkarošanu.

Cilvēki Moniku Litauniēci līepazinuši arī kā aktīvu sabiedriskās dzīves rosinātāju, kā darbinieci, kura pastāvīgi meklē jauno, kurai nav svešas citu rūpes un bēdas. Vienmēr būt kopā ar cilvēkiem, iedziļināties un izprast viņu vajadzības, palīdzēt, — lūk, tas ciema izpildkomitejas priekšsēdētājai nodrošina autoritāti iedzīvotāju — gan komunistu, gan bezpartejisko — vidū. Monika Litauniece ievēlēta par Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāti, Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija locekli.

Monikas Litaunieces kandidatūru šajās dienās apspriedīs Ļeņina, K. Marksa un M. Gorkija kolhozu, kā arī vairāku citu partijas organizāciju komunisti un atbalstīja viņas izvirzīšanu par PSKP XIX Vissavienības konferences delegātu kandidāti.

Tiksimies Meistaru svētkos!

Mēs dzīvojam atjaunotnes laikā, kad daudz kas sāk atdzimt. Atdzimst arī kārtīgi un skaisti padarīts darbs. Esam nonākuši pie izpratnes, ka dīka valošanās ne pie kā laba nenoved un ka pareiza ir atziņa — atpūta ir vienkārši darbības maiņa.

Mūsu senči to izprata visai labi. Garajos ziemas vakaros, kopā sanākuši, viņi tērzēdami un dziedādami darināja skaistas un vajadzīgas lietas. Meitām bija pūrs savām rokām jāpieloka, puišiem — gan virves jāvij, gan citas saimniecībai derīgas lietas jātaisa.

Mēs kādu laiku bijām atmetuši gan pūra darināšanu, gan visu citu. Vietā atstādami tikai patērzēšanu un padziedāšanu (bieži vien arī ne skaidrā prātā).

Sadedzinājām vecvecmāmiņu tītavas, stelles, metāllūžņos nodevām vecvecu amata rīkus. Daudzi sava laika labākie amatnieki arī tika nodēvēti par kulakiem un 1949. gadā nepamatoti represēti.

Nojaucām maizes krāsnis laukos, mājas cēlām pēc pilsētnieku parauga. Vesela paaudze izaugusi un nu jau savus bērnus audzina, neprazdama to, ko kādreiz prata gandrīz katrs lauku cilvēks.

Esam kļuvuši nedaudz gudrāki un sākam sasiet šos pārtrūkušos pavedienus. Tāpēc vispirms gribam iepazīt tos, kuri vēl prot amatus, kuri tos varētu iemācīt arī citiem.

Daļu mēs labi pazīstam — tie ir keramiķi. Preiļos viņus māca un iedvesmo mūsu slavenais Polikarps Čerņavskis. Mākslinieka 65 gadu jubileju svinēsim 21. maijā, atklājot viņa un arī audzēkņu darbu izstādi Jasmuižā.

Zinām audējas, adītājas, pinējas, kas darbojas ražošanas apvienības «Daiļrade» iecirkņos un Līvānu kultūras nama tautas lietišķās mākslas studijā «Dubna». Labi meistari strādā arī rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā. Zinām, ka audējas darbojas Aglonas, Rudzētu, Upmalas, Vārkavas un citos ciemos. Taču maz pazīstam kalējus, ādu apstrādātājus, dreimaņus, ratu meistarus un citus amatniekus. Maz palicis arī kokapstrādātāju, labu galdnieku, arī kurpnieku, kuri prot ne tikai papēdi piesist. Vairs ne katra lauku sieva prot izcept labu maizi.

Visus, kas prot kādu nosaukto amatu vai daiļamatu (arī nenosauktos), aicinām uz Meistaru svētkiem šī gada 22. maijā Preiļos. Ceram, ka šajos svētkos piedalīsies arī LPSR Kultūras fonda Amatnieku brālības pārstāvji.

Aicinām piedalīties lauku kapelas un folkloras ansambļus. Tos, kuri vēlas piedalīties izstādēs (arī savu darinājumu pārdošanā Preiļu parkā), aicinām pieteikties personiski rajona kultūras nodaļā vai arī pa tālruņiem — 21001, 22132.

22. maijā plkst. 12.00 rajona kultūras namā aicinām amatniekus un visus interesentus uz domu apmaiņu par amatu attīstīšanu, par jauniešu mācīšanu, par materiālās bāzes radīšanu amatniekiem.

Plkst. 13.00 atklāsim izstādes kultūras namā, arī Preiļu parkā, bet plkst. 14.00 aicināsim uz izstādēm un pārdošanām Preiļu parkā.

Tātad — gaidām pieteikumus uz svētkiem. Būsim pateicīgi arī par priekšlikumiem un interesantām idejām, kas noderētu svētku organizatoriem.

Uz tikšanos Meistaru svētkos!

M. LIVDĀNE,

Preiļu rajona kultūras nodaļas vadītāja

Sēja — 88: finišs!

Kolhozagrofirmas «Krasnij Oktjabrj» ļaudis pavasara sējas kampaņu aizvadīja organizēti un saskaņoti. Kolektīvā valdīja īsts sacensības gars. Taču par labākajiem vēl pāragri runāt. Kāpēc? Šogad ir apstiprināts jauns sociālistiskās sacensības nolikums, kurā paredzēts, ka par paveikto galīgo vērtējumu dos tikai tad, kad viss sētais un stādītais būs sadīdzis. Tāpēc arī šopavasar jo precīzi atzīmēja, kurš kurā laukā strādājis.

ATTĒLĀ: mehanizatori Jānis Mazjānis (no kreisās) un Vasilijs Solovjovs pirms pēdējās stādāmās kartupeļu vagas. Abi viņi apņēmušies kartupeļus iestādīt, kopt un novākt 20 hektāru lielā platībā.

J. SILICKA teksts un foto

Fotokonkurss noslēdzies, fotokonkurss turpinās

Apkopoti rajona agrorūpnieciskās apvienības un laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcijas organizētā fotokonkursa «Fotoobjektīvā — lauku dzīve» rezultāti. Sakarā ar to, ka iesūtītajos darbos vāji parādīta lauku cilvēku ikdiena, pārkārtošanās procesi šodienas laukos, žūrija pirmās trīs vietas nolēma nepiešķirt. Piešķirtas divas veicināšanas prēmijas (30 rubļi) — KAZIMIRAM GAILUMAM no Rožkalnu ciema un IGORAM PLIČAM no Preiļiem.

Lai ieinteresētu gan profesionālos fotogrāfus, gan fotoamatierus pašāk un vispusīgāk atspoguļot lauku cilvēku darbu, pārmaiņas, kas ienāk lauku ikdienā, nolemts fotokonkursu turpināt. Rezultāti tiks apkopoti nākamajā gadā, atzīmējot Preses dienu. Izveidota žūrijas komisija šādā sastāvā: V. Vucāne (priekšsēdētāja), K. Priedītis (priekšsēdētājas vietnieks), H. Veikšāne, J. Kivlenieks un S. Reinis (žūrijas locekļi).

Aicinām piedalīties fotokonkursā un sūtīt mums mākslinieciski augstvērtīgus darbus par šodienas lauku dzīves problemātiku un aktualitātēm!

Sagaidot PSKP XIX Vissavienības konferenci

Būt savas zemes saimniekiem

PAVASARA lauku darbu periods ir īss, tam raksturīgi tempi un sasprindzinājums. Šajās rūpju pilnajās dienās mūsu saimniecības zemkopji cenšas darīt visu, lai radītu drošu pamatu nākamajai ražai. Graudaugu sējā priekšzīmīgi strādāja komunisti Savelijs Gavrilovs, Valdis Selickis, Foka Stepanovs. To pašu var teikt arī par Jāni Bruģi, Valdi Āboliņu, Andri Kārkli un citiem mehanizatoriem. Kad pabeigsim kukurūzas, linu un dārzeņu sēju, notiks atklātā partijas sapulce, kurā pārskatu par savu darbību sniegs partijas un komjaunatnes grupas, kas bija izveidotas uz pavasara sējas laiku katrā iecirknī.

DOMĀJU, ka šajā sapulcē mēs noteikti runāsim par to, ar kādiem rezultātiem sagaidām PSKP XIX Vissavienības konferenci, ko esam sasnieguši, analizēsim arī nepilnības, kas traucē mums strādāt labāk. Neatrisinātu problēmu saimniecībā vēl ir ne mazums, un visakūtākā no tām — darba organizācija. Jo saimnieciskais aprēķins pirmām kārtām paredz maksimāli izmantot darba laiku, prasa no katra augstu atbildību par uzticētajiem pienākumiem.

Nav vārdam vietas — attieksme pret darbu jūtami izmainījusies. Tas, piemēram, redzams pēc tā, kā tiek apstrādāta zeme. Saimniecībā tagad uzar pat tos nogabalus, kurus agrāk uzskatīja par apstrādei neizdevīgiem (pie stabiem, gar ceļiem, grāvjiem utt.). Citādi sakot, cilvēki izpratuši, ka zeme ir mūsu bagātība, ka tā prasa saimniecisku attieksmi.

Tomēr, lai kolhoznieks patiešām justos kā īsts saimnieks, ar apziņīgumu darbā vien ir par maz. Jo vairāk — saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos. Ņemsim kaut vai apgādi ar tehniku. Rēķinot metāla tonnās uz hektāru, tās ir vairāk nekā pietiekami, taču mašīnu kompleksa, lūk, gan nav. Speciālas un augstražīgas lauksaimniecības tehnikas mums šodien nepietiek, un tas ievērojami samazina mūsu iespējas. Speciālistiem trūkst transporta. Saimniecība ir liela, bet, lai operatīvi vadītu darbu gaitu, viņiem nav ar ko pārvietoties. Kājām tālu neaiziesi. Turklāt arī cilvēkus nepieciešams no viena iecirkņa uz otru pārvietot. Būtu labi, ja šiem mērķiem mūsu rīcībā būtu autobuss vai mikroautobusa «Latvija» tipa speciālas mašīnas.

SAIMNIECISKAIS aprēķins liek skaitīt katru rubli, tātad — saimniekot ekonomiski. Bet kas iznāk īstenībā? Lai nomainītu no ierindas izgājušu sūkni, kura vērtība ir 90 rubļi, «Lauktehnikas» rajona apvienībai maksājam ...380 rubļus. Un tas — par dažu stundu darbu. Tas sāpīgi ietekmē saimniecības ekonomiku. Pirmām kārtām — tā saimnieciska aprēķina iecirkņa, kurā sūkni uzstāda. Tas ir nenormāli, kad viena organizācija gūst peļņu uz citas rēķina. Šāda prakse jālikvidē.

Pāreja uz jaunajiem saimniekošanas apstākļiem (oficiāli to pabeidzām līdz 1. aprīlim) prasīja lielu sagatavošanās darbu. Tajā aktīvi piedalījās arī komunisti. Jau pagājušā gada augustā notika atklātā partijas sapulce, kurā apspriedām partijas pirmorganizācijas uzdevumus, kas izrietēja no PSKP Centrālās Komitejas 1987. gada jūnija Plēnuma un Latvijas KP Centrālās Komitejas plēnuma lēmumiem par ekonomikas vadības kardinālu pārkārtošanu. Mēs cilvēkiem izskaidrojām, ko nozīmē strādāt pa jaunam, kādas priekšrocības viņi tā rezultātā gūs, ko jaunie darba apstākļi prasīs no pašiem. Pēc tam organizējām mācības mehanizatoriem un laukkopjiem, kā arī lopkopjiem. Nodarbības vadīja kolhoza galvenais ekonomists un galvenais grāmatvedis, kuri bija krājuši zināšanas saimniecībās, kur saimnieciskais aprēķins tika ieviests eksperimenta veidā agrāk. Piesaistījām arī speciālistus no rajona centra.

Gatavību pāriet uz darbu saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos izteica visi trīs ražošanas iecirkņi (nesam vēl aptvēruši remontdarbnīcas). Tos nodrošinājām ar tehnoloģiskajām kartēm un visu pārējo, kas nepieciešams normālam darbam. Ar katru fermas kolektīvu (saimniecībā ir 42 fermas, tajā skaitā 12 — piensaimniecības) noslēdzām līgumu un devām konkrētu uzdevumu, tāpēc jau kopš 1. janvāra kolhozā ir stingra izdevumu un ieguvumu produkcijas uzskaite.

Lai palielinātu lopkopju materiālo ieinteresētību, ieviesām piemaksas par plānu pārsniegšanu un resursu ekonomiju. Piemaksu sistēmu iepriekš izskatījām kolhoza valdes sēdē un apstiprinājām sapulcē. Piemēram, ja viens iecirknis otram iecirknim atdevis daļu no saviem lopbarības krājumiem, tad šī lopbarības daļa tiek pārrēķināta gatavajā produkcijā un tā attiecīgi pieskaitīta pirmā iecirkņa veikumam. Tādējādi palielinās virsplāna produkcija, par kuru pēc gada rezultātiem izmaksā prēmiju.

Kolhoznieku vidū atzinību ieguvusi ģimenes darbuzņēmums. Pagaidām tas ieviests trijās fermās, taču, cerams, pozitīvajam aizsākumam būs turpinājums. Rubeņkalnu fermā strādā dzīvesbiedri Plāceņi, kuri uzņēmušies 90 liellopu nobarošanu. Fermā «Stari» Mironovu ģimene nobaro 105 liellopus, bet fermā «Mežancāni» Juris Skrebelis aprūpē 50 teliņus līdz 6 mēnešu vecumam un gūst patlaban vislabākos rezultātus — diennakts vidējais dzīvsvara pieaugums teliņiem ir 744 gramus liels.

GALVENAIS ir izraisīt darba darītāju iniciatīvu, pārliecināt viņus, ka saimniecības ekonomiskā nostiprināšana un personiskās labklājības līmeņa paaugstināšana ir cieši saistītas lietas. To izdarīt ir komunistu pirmais pienākums. Izvirzījuši uzdevumu nodrošināt saimniecību ar dārzeņiem, esam sākuši noslēgt līgumus ar pensionāriem par kāpostu, sīpolu, gurķu, tomātu audzēšanu. Pārliecinājušies, ka dārzeņu audzēšana ir izdevīga, ka, krietni pastrādājot, var arī pieklājīgi nopelnīt, par to sāk interesēties arī jaunieši.

Jau sen sapņojām par savu maizes ceptuvi. Jo vairāk tāpēc, ka maizes nepietiek, ka bieži vien neapmierina tās kvalitāte. Nesen jaunā maizes ceptuve stājusies ierindā, un visos 4 kolhoza veikalos tagad ir svaiga maize. Domājam atvērt arī konditorejas izstrādājumu cehu. Olas taču ražojam paši savā saimniecībā. Siltumnīcās audzējam ziedus. Tas dod papildus peļņu, un arī cilvēkiem ir patīkami. Cilvēki pienācīgi novērtē rūpes par viņiem un parādā nepaliks.

Partijas sapulcē apkoposim sociālistiskās sacensības rezultātus. Esam izmainījuši tās organizāciju, un tagad sacensība norit pa posmiem: pavasara sēja, lopbarības sagatavošana, ražas novākšana. Citiem vārdiem sakot, kad skaidri zināms paveiktā galarezultāts. Taču jau tagad redzams, ka daudzi mūsu cilvēki, strādājot jaunajos saimniekošanas apstākļos, pārsniedz pieņemtās saistības.

Piemēram, Līču fermas kolektīvs, kuru vada komuniste Anna Čivkule, četru mēnešu plānu piena ieguvē izpildīja par 123 procentiem. Paraugu rāda mūsu labākās govju mehanizētās slaukšanas meistares Veronika Rušeniece un Varvara Anfimova. Viņas četros mēnešos no vienas govs izslaukušas vidēji 1979 un 1378 kilogramus piena, kas ir ievērojami vairāk nekā iepriekšējā gada attiecīgajā laika posmā.

NOBEIGUMĀ gribu izteikt vienu priekšlikumu. Visos kolhozos izveidotas un darbojas dažādas sabiedriskas kontrolējošās organizācijas: revīzijas komisija, tautas kontroles grupa, administrācijas darbības kontroles komisija, «Komjaunatnes starmetis». Tās vada cilvēki, kā saka, uz sabiedriskiem pamatiem. Tāpēc bieži vien viņi nav spējīgi kā nākas veikt savus sabiedriskos pienākumus. Sevišķi jau saspringtos lauku darba periodos. Mēs uzskatām, ka visas šīs kontrolējošās organizācijas nepieciešams apvienot. Un uzdot vadīt cilvēkam, kuram tas būtu tiešais darbs. Mūsuprāt, no tāda apvienota kontrolējošā orgāna, kuru vada atbrīvots darbinieks, labuma būtu vairāk.

A. LĀČKĀJA,

Oškalna kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre

Zēns rāda, kāds būs vīrs

UZ JAUNO SATIKSMES INSPEKTORU SALIDOJUMU IERADĀS VIENPADSMIT RAJONA SKOLU KOMANDAS.

Komandu sastāvā — sešī 5.—7. klašu skolēni, kuriem bija jāpiedalās konkursos, jāveic vairāki uzdevumi, jo šī pasākuma mērķis bija ne vien tikties ar Valsts autoinspekcijas jaunajiem palīgiem, bet arī — noskaidrot labāko komandu, kas jūnijā dosies uz republikas jauno satiksmes inspektoru salidojumu.

Pirmais uzdevums komandām — ziņojuma nodošana un ierindas skate. Vīrišķīgāks, stingrāks solis bija Rudzētu vidusskolas, Aglonas vidusskolas, Rožupes astoņgadīgās skolas un Līvānu 2. vidusskolas komandām, kuru sastāvā tikai zēni. Taču skanīgas dziesmas un sasauksmes, staltu stāju demonstrēja arī pārējie. Pēc ierindas skates visvairāk punktu saņēma Preiļu 1. vidusskolas komanda.

Savukārt ceļu satiksmes noteikumus vislabāk zināja Priekuļu un Rožupes astoņgadīgo skolu jaunie satiksmes inspektori. Ceļa zīmes visātrāk pazina un pareizi izskaidroja Līvānu 2. vidusskolas komandas zēni.

Teorētiskās zināšanas jāprot izmantot praksē — tāds bija šo abu konkursu vērtētāju — milicijas vecākā leitnanta V. Mamontova un milicijas jaunākā leitnanta A. Linkeviča vēlējums.

Savukārt praktiskās iemaņas, veiklību komandas varēja demonstrēt velosipēda vadīšanas sacensībās. Šoreiz noteicošais bija nevis ātrums, bet gan prasme pārbraukt šauru tiltiņu, izbraukt sarežģītas figūras un visai komandai veikt stafeti. Vismeistarīgāk tas izdevās Gaiņu astoņgadīgās skolas komandai.

Jaunajiem satiksmes inspektoriem jāgādā par kārtību uz ielām un ceļiem, jānovērš satiksmes negadījumi. Bet — ja nelaime notikusi? Tad jāprot sniegt pirmā medicīniskā palīdzība. Šai jomā vislabākās zināšanas uzrādīja Priekuļu astoņgadīgās skolas komanda.

Salidojums — tas jau ir galarezultāts, kad jāvērtē gada laikā paveiktais, sev un saviem biedriem iemācītais. Jauno satiksmes inspektoru darbam jānotiek regulāri, un kas gan to var atspoguļot labāk par sienas avīzi? Tāpēc komandas uz salidojumu veda līdzi arī mājas darbus — pašu sagatavotus (jācer, ka gada laikā patiešām izmantotus) informatīvos biļetenus, sienas avīzes un fotomateriālus. Šajā konkursā visvairāk punktu saņēma Līvānu 2. vidusskola un Priekuļu astoņgadīgā skola.

Tad jau arī salidojuma konkursu programma bija galā. Atlika tikai saskaitīt punktus un noteikt uzvarētājus. Lūk, arī rezultāti: 1. vietu un līdz ar to tiesības startēt republikas salidojumā ieguva Līvānu 2. vidusskolas komanda. 2. vieta — Preiļu 1. vidusskolas, 3. vieta — Priekuļu astoņgadīgās skolas jaunajiem satiksmes inspektoriem.

Noslēgumā, sveicot uzvarētājus un visus salidojuma dalībniekus, sacensību galvenais tiesnesis, rajona tautas izglītības nodaļas inspektors V. Vagalis, nepilngadīgo lietu inspekcijas inspektore E. Aksjonova, komjaunatnes rajona komitejas sekretārs A. Staužs un valsts autoinspekcijas darbinieki vēlēja jaunajiem satiksmes inspektoriem neaizmirst savus rokas apsējus līdz nākamajam salidojumam, bet arī vasaras brīvdienās (jo sevišķi mācību gada laikā) cītīgi veikt savus pienākumus.

S. JOKSTE

ATTĒLĀ:

— pēc kārtējā konkursa komandu kapteiņi saņem vērtējumu.

J. SILICKA foto

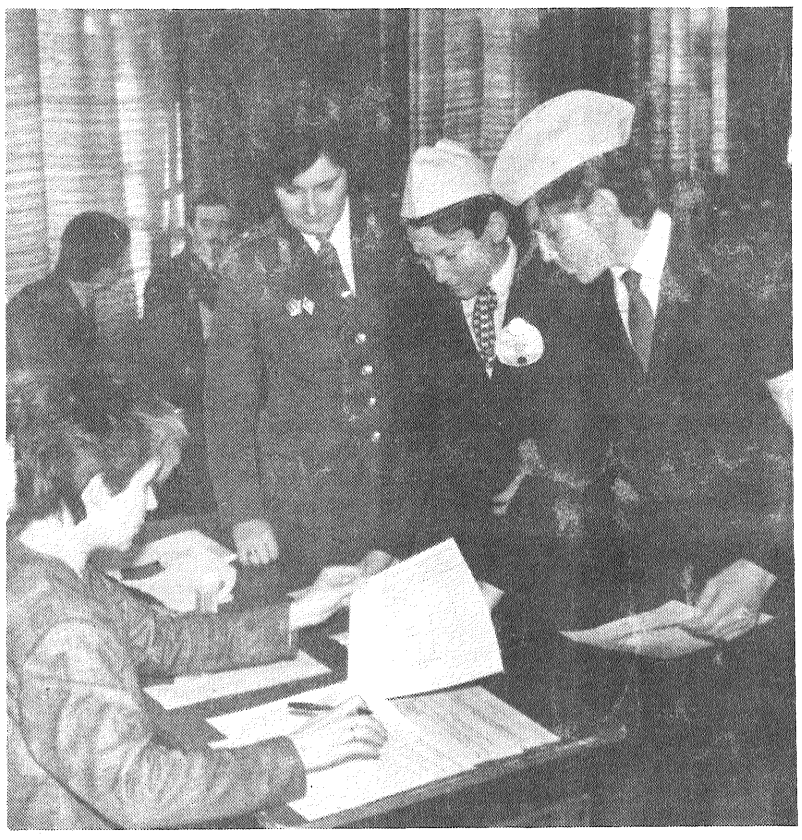

Grāmatas Aglonas internātskolai

Februāra sākumā komjaunatnes Preiļu rajona komiteja griezās pie visiem rajona iedzīvotājiem, skolām, saimniecībām un organizācijām ar aicinājumu papildināt Aglonas internātskolas bibliotēkas fondus ar bērnu grāmatām.

Grāmata Aglonas bērniem, kuriem liktenis atņēmis mātes glāstus un tēva rūpes, ir ļoti nepieciešama. Laba grāmata bieži vien var palīdzēt aizmirst sirdsdēstus un kopā ar tās varoņiem aizceļot tālajā, brīnišķīgajā pasaulē, darboties līdzi tikko iepazītajiem draugiem, kopā gūt uzvaras un pārvarēt grūtības. Grāmata nav tikai laika kavēklis, tā ir arī audzinātāja un vienkārši — labs draugs.

Šodien ar prieku var teikt, ka atsaucība bija necerēti liela. Jau otrajā dienā pēc aicinājuma nopublicēšanas komjaunatnes rajona komitejā ieradās Preiļu 1. vidusskolas 1. c un 3. c klases audzēkņi Aija un Raivis Bilzēni un 1. a klases skolniece Inese Leitāne, lai dalītos savās grāmatiņās ar internātskolas bērniem.

Ļoti dāsni un atsaucīgi bija Leņina kolhoza iedzīvotājs, Lielā Tēvijas kara invalīds Arnolds Rivars (60 grāmatas), Preiļu iedzīvotāja Terēzija Bartuševiča (50 grāmatas), Preiļu 1. vidusskolas 3. c klase (118 grāmatas), Preiļu 2. vidusskolas 6. b klases skolniece Snežana Marejeva, Preiļu iedzīvotāja Tatjana Vilcāne. Visus nemaz nav iespējams uzskaitīt.

No skolām aktīvākās bija Rimicānu astoņgadīgā skola, Dravnieku astoņgadīgā skola, Līvānu 1. vidusskola, Aizkalnes astoņgadīgā skola. Arī Vārkavas vidusskola, Jersikas astoņgadīgā skola, Gailīšu astoņgadīgā skola un citas.

Starp saimniecībām, uzņēmumiem un organizācijām atsaucīgākie bija Aglonas padomju saimniecība, Rušonas padomju saimniecība, Leņina kolhozs, kolhozi «Dubna» un «Sīļukalns», Līvānu kūdras fabrika, Preiļu trikotāžas fabrika, Līvānu eksperimentālā koksnes konstrukciju rūpnīca, Preiļu rajona statistikas nodaļa, dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības remontu un celtniecības pārvalde, komjaunatnes un partijas rajona komitejas.

Vienlaikus ar komjaunatnes rajona komiteju grāmatu vākšanu Aglonas internātskolai organizēja arī Grāmatu draugu biedrība. Aktīvi bija rajona centrālās slimnīcas, rajona izpildkomitejas, «Lauktehnikas» rajona apvienības, siera rūpnīcas, pretturberkulozes dispansera un Preiļu krājkases darbinieki.

Sirsnīgi pateicamies visiem rajona iedzīvotājiem, kas atsaucās uz komjaunatnes rajona komitejas aicinājumu.

A. STAUŽS,

komjaunatnes rajona komitejas sekretārs

Par cukura normām

Vairāki mūsu lasītāji pagājušajā nedēļā zvanīja redakcijai un izteica neizpratni: kāpēc Preiļu rajonā uz taloniem vienam cilvēkam pārdod tikai vienu kilogramu cukura, bet dažos kaimiņu rajonos norma ir lielāka, teiksim, divi kilogrami.

Šajā sakarībā paskaidrojam, ka cukura pārdošanas normas nosaka Latvijas PSR Ministru Padome un Latvijas Patērētāju biedrību savienība. Maijā norma visā republikā noteikta vienota — kilograms cukura uz vienu talonu. Dienvidu dažos rajonos šis norādījums ignorēts, un tas cilvēkos rada neizpratni un neapmierinātību. Patlaban cukura sadalē tiek ieviesta kārtība.

Vienlaikus paskaidrojam, ka turpmākajos vasaras mēnešos, kad nāks ogu un ievārījumu vārīšanas laiks, cukura pārdošanas normas tiks palielinātas.

Sirdsapziņas kapsētās...

Reids

Dienas nogalē nevienam vairs negribējās runāt — ne reida dalībniekiem, ne arī tiem, kam tika adresēti neskaitāmi pārmetumi. Pie tam — pēdējiem nebija ko teikt, jo fakts ir neapstrīdams: pilnīgs ārējās un iekšējās kultūras, kā arī sirdsapziņas trūkums, kas «aprakta» zem krāmu centneriem vai pat tonnām. Tas tik tiešām tā ir. Lai neapvainojas tie, kuri jūtas apmierināti pēc uzņēmuma vai iestādes fasādes uzspodrināšanas. Padomāsim: vai pietiekami labi jūtas cilvēks, virs netīras apakšveļas uzvilcis elegantu kostīmu? Diezin vai. Diemžēl gan Preilos, gan Līvānos tā ir parasta lieta. Tik parasta, ka nelīdz ne aizrādījumi, ne arī stingrāki ietekmēšanas līdzekļi.

Kā jūs jau nopratāt, runa šajā materiālā būs par abu pilsētu rūpniecības uzņēmumu teritoriju tīrību un kārtību. Reidu grupas bija ļoti autoritatīvas: abu pilsētu izpildkomteju priekšsēdētāji, deputāti, sanitārā un ugunsdzēsības dienestu pārstāvji, milicijas darbinieki. Pēdējie — ar apjomīgām mapēm, kurās, starp citu, bija arī protokoli par administratīvo atbildību.

Tos sastādot, atbildīgā amatpersona, kas pavada grupu, min savu uzvārdu, vārdu, tēva vārdu un citus anketas datus. Atklāti sakot, liela uzņēmuma vadītājam tā ir ļoti nepatīkama procedūra. Tas bija redzams arī pēc Līvānu koksnes konstrukciju rūpnīcas direktora vietnieka A. Benta reakcijas. Vinš šajā amatā vēl ir neilgu laiku un tāpēc tagad atbild arī par citu «grēkiem». Bet to ir tik daudz, ka uzņēmuma teritorijā atkritumiem vairs nav vietas, un tamdēl tiek izmantoti apkārtējie mežiņi un krūmāji. Pustuksnesi, bet ne izstāžu laukumu atgādina teritorija ap trijām mājām — rūpnīcas produkcijas paraugiem. Nav grūti iedomāties, ko par to domā daudzie viesi, arī ārzemnieki!

Raugoties uz šo «skaistumu», prātā nāca uzņēmuma partijas pirmorganizācijas sekretāra vietnieka J. Jonikāna brašie raporti par «titāniskajām» pūlēm labiekārtošanas darbos sestdienas talkās. Pēc būtības tā ir miglas pūšana acīs, kas nedara godu partijas darbiniekam un par ko mūsdienās jāprasa stingra atbildība.

Pietrūkst darbaroku? Nav taisnība. Administratīvā korpusa hallē gaidot administrācijas pārstāvi, mēs redzējām, kā bez apstājas darbojas lifti, pārvadājot darbiniekus, kuru tālākie ceļi veda uz ēdnīcu, kafetēriju un līdz avīžu kioskam. Un tā — daudzas stundas, kuras mēs saucam par darba laiku. Komentāri šeit ir lieki: uzņēmuma vadība nav izdarījusi secinājumus pēc iepriekšējām pārbaudēm un reidiem — gan attiecībā uz teritorijas labiekārtošanu, gan darba disciplīnu.

Taču par to, kas notiek projektēšanas un mājbūves tresta specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas noliktavās, vajadzētu painteresēties prokuratūrai. Jo runa ir par materiālām vērtībām simtiem tūkstošu rubļu vērtībā.

Labāka aina nav arī Līvānu stikla fabrikā. Protams, galvenā mehāniķa vietniekam A. Mamikonjanam ir taisnība: ar komisijām vien kārtību neievieesīsi. Bet — vai to, kas notiek fabrikas sētmalēs, neredz uzņēmuma vadītāji un speciālisti, kuri katra mēneša pirmajā trešdienā iziet ārā «paelpot svaigu gaisu» (tā ir tā dēvētā darba aizsardzības diena)? Varbūt viņi nemaz nespēj tik tālu atnākt, jo — kā gan citādi lai izskaidro administrācijas tiekšanos par jebkuru cenu pierādīt, ka metāllūžņu nodošanas plāni ir nereāli. Bet šeit taču «apglabāti» šādu plānu desmiti. Un ne tikai stikla fabrikā vien.

Kopš celtniecības laikiem (projektēšanas un mājbūves tresta autotransporta uzņēmumu ekspluatācija nodeva pirms vairākiem gadiem) tā samērā lielais kolektīvs tā arī nav atradis par vajadzīgu sakārtot automobiļu laukumu. Ko nu runāt par dadžu un citu nezāļu varenajām audzēm! Cita lieta — svešā acī saredzēt gruzīti. «Glābieti!» — ne reizi vien zvanīja no autotransporta uzņēmuma. «Līvānu pārvietojamā mehanizētā kolonna nesakopj savas palīgtelpas un līdz ar to bojā mūsu fasādes izskatu!»

Kad gan iemācīsimies saskatīt ne tikai fasādi? Šo jautājumu reida grupas locekļi ar pilnām tiesībām varēja uzdot arī rajona patērētāju biedrību savienības un Preiļu trikotāžas fabrikas vadītājiem. Vai esam tik nespēcīgi? Vai arī vienkārši apsūnojuši — gan attiecībā pret apkārtējo vidi, gan paši pret sevi? Kā gan citādi lai vērtē to, kas redzams pie Līvānu 4. garāžu kooperatīva (starp citu, tā priekšsēdētāju L. Doļņikovu pilsētas izpildkomitejas administratīvā komisija bija jau brīdinājusi)?

Bet — pietiks! Ievilksim kaut vienu galšu līniju šajā tumšajā paletē. Piemēram, sienas avīzē sākts ievietot tos nikotīna pielūdzējus, kuri nomet izsmēķus, kur vien pagadās. Darbu vadītājiem stingri norādīts, ka viņi ir morāli un materiāli atbildīgi par kārtību savā teritorijā. Un, protams, pilnā mērā tas tiek prasīts no struktūrvienību vadītājiem. Kas gan šeit nelerasts? Varbūt vienīgi tas, ka te elementāri-rūpēšas par apkārtējo vidi. Tas arī viss. Šīs pieredzes adrese — Preiļu 21. pārvietojamā mehanizētā kolonna. Kurš vēlas, var aizbraukt paskatīties un pamācīties.

Ja tādas vēlēšanās nav, neko nepadarīsi: spēkā stājas republikas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 153. pants, kurš paredz administratīvo (diemžēl) atbildību — brīdinājumu un naudas sodu veidā. Tikai pirmo, šķiet, ir jau pietiekami daudz. Acīmredzot, apelējot pie sirdsapziņas un brīdinot vien, mums neizkļūt no mirušās zonas. Jā, ir tāds militārs termins — mazā attāluma dēl nevar saskatīt mērķi, un tātad visi, kas atrodas šajā zonā, var justies pilnīgā drošībā.

Varbūt beidzot kļūsim redzīgāki un saskatīsim nebūšanas, kurās vainojami esam tikai paši?

I. KOROĻOVA

Priekam un apmierinājumam

Šodien, kad valstī notiek pārkārtošanās, nepieciešams izmainīt arī attieksmi pret savu pilsētu. Tā kļūs krāšņāka tikai tad, ja mēs to sakopsim. Tas ir atkarīgs tikai no mums pašiem.

Nopietnu uzmanību prasa apstādījumi — gan vecie, gan jaunie. Diemžēl par tiem rūpējamies maz. To pārliecinoši apstiprina arī Līvānu piemērs. Teiksim, ekspluatācijā nodod dzīvojamo māju, tai apkārt sastāda kociņus. Vai nu celtniekiem, vai komunālajam dienestam par apzaļumošanu maksā naudu. Bet pēc tam? Par kociņiem aizmirst gan paši stādītāji, gan apkārtējo māju iedzīvotāji. Stādījumus nelaista, nemaz nerunājot par to kopšanu. Tā arī nīkuļo bērziņi un pīlādzīši, kamēr tos neiznīcina jaunie līvānieši. Pamēģini tikai šiem brašuļiem aizrādīt! Par atbildi dzirdēsi tādu bērna mātes izteicienu, ka citreiz labāk klusēsi. Kāds gan te var būt paraugs jaunajai paaudzei?

Runājot par Līvānu apzaļumošanu, jāsaka: to dara pasīvi. Vai gan maz piepilsētas mežos ozoliņu, bērzu un citu koku? Vajag tikai kādam uzņemties apzaļumošanas rūpes. Ierosinu plašāk iesaistīt šajā darbā pensionārus, jaunatni.

Izpildkomitejai būtu vairāk jādomā ne tikai par pilsētas apzaļumošanu, bet arī par tās sakopšanu. Pat Rīgas iela iepretim vienai otrai mājai vēl nav sakopta. Bet — kas notiek pie personīgajām garāžām (piemēram, Lāčplēša ielā gar dzelzceļu)?

Mums jāsaprot: sakopta pilsēta vairo cilvēku prieku un labsajūtu.

L. VIKSNA

Līvānos

Kurš man beidzot palīdzēs?

Mūsdienās dabas aizsardzība un cīņa pret apkārtējās vides piesārņošanu ieņem lielu vietu cilvēka dzīvē. Tomēr pagaidām vēl ir daudz cilvēku, kuri vienaldzīgi izturas pret šiem jautājumiem.

Daudzas problēmas uztraucmūs, līvāniešus. Ir atnācis pavasaris, un gribas, lai daba mūs priecētu ar savu skaistumu. Bet ir daudz faktoru, kas bojā šo pavasara prieku. Pilsētas ielas vēl nav attīrītas no ziemas putekļiem. Nepatīkami kļūst no notekūdeņu un kanalizācijas smakas. To sevišķi izjūt Līvānu zonālās slimnīcas pacienti — kad vējš pūš no Dubnas puses.

Neiepriecināja arī tas fakts, ka šī gada 14. aprīlī ap pulksten 19.00 Līvānu kūdras fabrikas darbinieki izgāza metāllūžņus netālu no manas mājas (Fabrikas ielā 4). Par to es tūlīt uzrakstīju iesniegumu milicijas nodaļai (uz priekšnieka vārda) un pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājam. Bez rezultātiem. Vairākas reizes centos panākt šī jautājuma atrisinājumu, bet neviens man nepalīdzēja.

P. ISAJEVS

Līvānos

ATTĒLĀ: pielūžņota vide Līvānos, Fabrikas ielā 4.

V. MOROZA foto

Mana Latgale

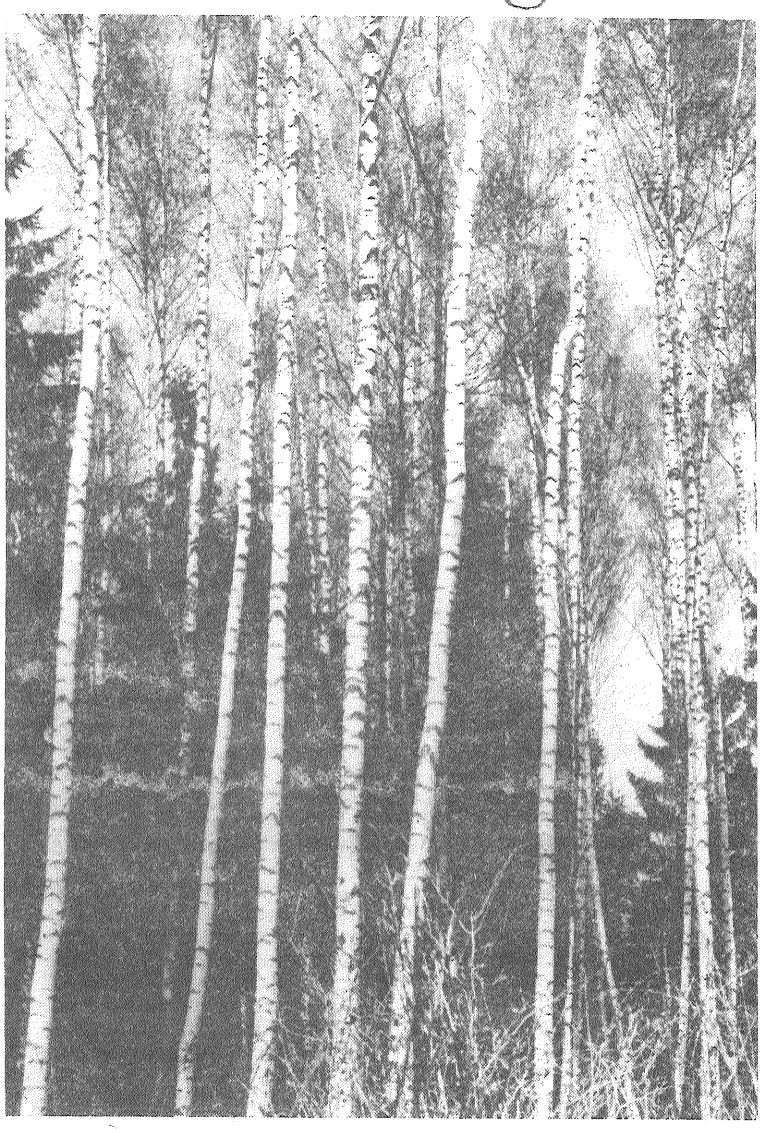

Mežs ietērpjas vasaras svārkos.

K. GAILUMA fotoetīde

Lasītājs lūdz paskaidrot

Vēlreiz — par komandējumiem

Kā jau ziņots, ar 1. aprīli stājās spēkā PSRS Finansu ministrijas, PSRS Valsts darba un sociālo jautājumu komitejas un Vissavienības Arodbiedrību Centrālās Padomes jauna instrukcija «Par dienesta komandējumiem PSRS robežās». LATINFORM korespondents lūdza Latvijas PSR Finansu ministrijas štatu pārvaldes priekšnieku **K. Krasiļnikovu** to komentēt.

— Vai izdevumi dienesta komandējumiem tagad būs limitēti?

— PSRS Ministru Padome atcēlusi izdevumu limitēšanu apvienību, uzņēmumu, iestāžu un organizāciju darbinieku dienesta komandējumiem, izņemot izdevumus pārvaldes orgānu, kā arī budžeta iestāžu un organizāciju darbinieku komandējumiem.

— Kādus izdevumus kompensē komandētajam darbiniekam?

— Tos izdevumus, kas saistīti ar dzīvokļa īri un braucienu uz komandējuma vietu un atpakaļ, ieskaitot apdrošināšanas maksājumus, kurus paredz valsts obligātā pasažieru apdrošināšana, kā arī maksājumus par biļešu iepriekšpārdošanu un gultas veļas izmantošanu vilcienos. Tāpat tiek kompensēti izdevumi, kas saistīti ar braucieniem kopīgotošanas transportlīdzekļos (izņemot taksometrus) līdz stacijai, piestātnei vai lidostai, ja tās atrodas ārpus apdzīvotās vietas robežām, un izmaksāta dienas nauda.

Dzīvokļa īrei paredzēto līdzekļu normas robežās tiek kompensēti arī izdevumi par papildu pakalpojumiem viesnīcā, maksa par vietas rezervēšanu viesnīcā 50 procentu apmērā no vietas diennakts cenas, kā arī izdevumi dzīvokļa īrei, kas saistīta ar piespiedu apstāšanos ceļā.

— Kādas ir jaunās izdevumu normas?

— Dzīvokļa īres izdevumus darbiniekam kompensē šādos apmēros: ne vairāk kā 5 rubļus diennaktī Maskavā, Ļeņingradā un savienoto republiku galvaspilsētās, 4 rubļus citās pilsētās, kā arī rajonu centros un 3 rubļus pārējās apdzīvotajās vietās. Dienas naudu izmaksā par katru komandējuma dienu 3 rubļu 50 kapeiku apmērā, bet Galējo Ziemeļu rajonos un tiem pielīdzinātajās vietās, kā arī Habarovskas un Piejūras novados un Amūras apgabalā — 4 rubļus 50 kapeikas, ieskaitot brīvdienas un svētku dienas, kā arī laiku, kas pavadīts ceļā, un piespiedu apstāšanos ceļā.

— Kādos gadījumos atļauta komandējuma izdevumu samaksa bez apstiprinošu dokumentu iesniegšanas?

— Gadījumos, kad komandējuma izdevumu apmēri ir iepriekš zināmi, apvienību, uzņēmumu, iestāžu un organizāciju vadītājiem ir tiesības atļaut, ja darbinieks tam piekrīt, šo izdevumu samaksu bez apstiprinošu dokumentu iesniegšanas. Turklāt komandētajam darbiniekam naudu izsniedz, ņemot vērā faktiskās vajadzības, taču ne vairāk par summu, kas aprēķināta pēc minētajām normām. Jāuzsver, ka tās ir tiesības nevis pienākums, kā daudzi maldīgi domā.

— Kā kompensē komandējuma izdevumus tajos gadījumos, kad darbinieks nevar iesniegt dokumentus?

— Gadījumos, kad darbiniekam izsniegts avanss komandējuma izdevumiem, bet dokumenti, kas apstiprina izdevumus par dzīvokļa īri un braucienu, nav iesniegti, apvienības, uzņēmuma, iestādes vai organizācijas vadītājam ir tiesības atļaut samaksāt izdevumus par dzīvokli noteikto normu robežās un samaksāt par braucienu atbilstoši minimālajai biļetes cenai.

— Paldies par sarunu!

Lauku sportistu raža — pieticīga

Republikas lauku sporta spēles — finiša taisnē. Par to turpmāko likteni joprojām diskutē, izsaka bažas, strīdās. Un tomēr. Pirms pošamies finālsacensībām, kuras jūlijā notiks Jelgavas rajona Ozolnieku sporta bāzēs, jāatceras, ka arī sporta dzīvē sākusies reorganizācija. Un tā nevar neietekmēt sporta attīstību un pilnveidošanu republikas lauku rajonos.

Vispirms par to, ar kādu guvumu mūsu rajona sportisti un fizkultūrieši iegājuši lauku sporta spēļu finiša taisnē, jo ziemas posma (masu sporta veidu) sacensības noslēgušās. Savākti punkti, piedzīvots uzvaru prieks un zaudējumu rūgtums. Kā allaž sportā.

Sporta biedrības «Daugava» rajona padomes instruktore **Valentīna Cakule** saka:

— Pirmos punktus guva jaunieši — pērnā gada republikas jaunatnes meistarsacīkšu rezultātus ieskaita lauku sporta spēļu kopvērtējumā. Jaunie slēpotāji deva 126 punktus, un rajona komanda ierindojās 8. vietā, biatlonisti — 15 punktus (6. vieta). Svarcēlāji savāca 112 punktus. Visvairāk punktu guva jaunie vieglatlēti — 489.

Mūsu rajona jauniešu komanda ierindojās 6. vietā. Mūsējos apsteidza tikai Valmieras, Madonas, Rīgas, Salduš un Stučkas rajonu vieglatlēti. Divdesmit triju rajonu komandu konkurencē (tāds bija dalībnieku skaits) tas ir atzīstams rezultāts.

Kopvērtējumā jaunatnes meistarsacīkstēs iegūti 742 punkti, un rajons ierindojās 19. vietā republikā.

Masu sporta veidu sacensības uzsākām ar dambreti. Komanda (Līvānu eksperimentālā būvmateriālu un konstrukciju kombināta fizkolektīvs) izcīnīja 1. vietu. Bet... tika diskvalificēta, jo tās sastāvs neatbilda nolikuma prasībām.

Galda tenisā rajona godu aizstāvēja rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības fizkolektīvs (V. Limanis, J. Šišlo, V. Petrova). Komanda izcīnīja 3. vietu un deva 24 punktus.

SPORTS

GDA ziemas daudzcīņā piedalījās rajona izglītības darbinieku fizkolektīvs. Divdesmit vienas komandas konkurencē izcīnīta 12. vieta, savākti 15 punkti. Sešpadsmit punktus spēja gūt Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta novusisti, 22 punktus — Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas darba vingrotāji.

Sliktāk veicās šahistiem — tikai 20. vietā (7 punkti).

Komanda bija pieteikta arī distanču slēpošanā. Diemžēl organizatorisku kļūmju dēļ slēpotāji uz sacensībām neaizbrauca. Neklātienes masveidībā, kur katrs rajons varēja vākt un arī vāca punktus, preilieši ierindojās tikai 26. (!) — tātad pēdējā vietā republikā. Kāpēc? Konkursā «Veselība-87» nav piedalījies neviens mūsu rajona fizkultūrietis.

Kā atsevišķu sporta veidu vērtē arī veterānu gūtos rezultātus. Dažos sporta veidos, pateicoties entuziastu atsaucībai, ir arī savs guvums. Novusā izcīnīta 6. vieta (21 punkts), galda tenisā — zonā 4. vieta (13 punkti), ložu šaušanā — 8. vieta (19 punkti), distanču slēpošanā — 13. vieta (14 punkti).

Par to, ka veterāni nezaudē sportisko formu, lielā mērā rūpējas sporta entuziasti Antons Vilcāns, Teodors Šteinbergs, Janīna Blūzma, Jānis Jonikāns, Vilnis Bogdanovičs, Alimpijs Rikovs, Alberts Ceirāns, Mudrīte Lozda, Jānis Dominieks, Antonina Māliņa, Mārīte Kozlovska, Viktors Vasiljevs, Pāvels Ivanovs. Šie un arī daudzi citi sporta entuziasti ir arī republikas 15. lauku sporta spēļu un citu sacensību aktīvi dalībnieki.

Sporta meistarības veidos (neklātienē) fizkultūrieši ierindojās 20. vietā. Šāds rezultāts likumsakarīgs, jo mūsu rajonā neattīsta biatlonu, kalnu slēpošanu, kamaniņu sportu. Ieskaites punktus deva ūdensslēpotāji D. Kokina un I. Buks.

Iepriekšējās lauku sporta spēlēs rajona komandas masu sporta veidos ierindojās 4. vietā un sporta meistarības veidu sacensības sagaidīja ar labu punktu bagāžu. Kā šogad? Republikas 15. lauku sporta spēļu orgkomiteja vēl nav apkopojusi masu sporta veidu rezultātus. Tomēr dažus secinājumus var izdarīt jau šodien. Guvums būs pieticīgāks nekā iepriekš.

Finālsacensībās (sporta meistarības veidi) komandas gatavojas startēt volejbolā (vīrieši), basketbolā (sieviešu un vīriešu komandas), futbolā, vieglatlētikā (jaunieši), svaru bumbas celšanā, GDA vasaras daudzcīņā, ģimeņu sacensībās.

A. IĻJINA

Redaktora v. P. PĪZELIS

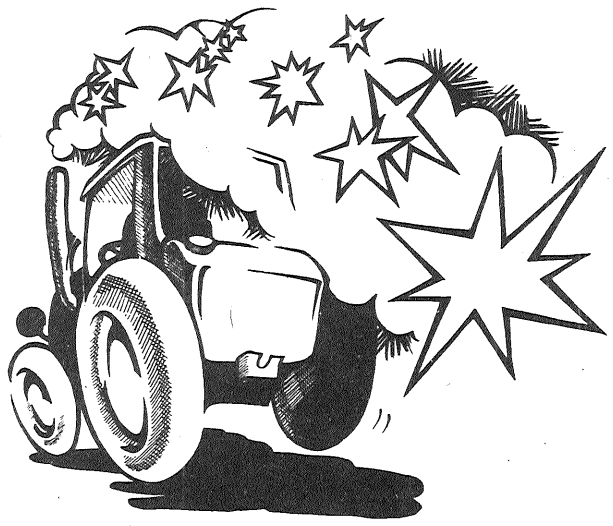

Sākot ar sēju un beidzot ar plauju.

MAŠĪNAM JĀBŪT APGĀDĀTAM AR DZIRKSTEĻU SLĀPĒTĀJIEM!

Iebraukt šķūņos, fermās un noliktavās bez dzirksteļu slāpētāja kategoriski aizliegts.

Par šī noteikuma ievērošanu personīgi atbild objektu vadītāji. Ugunsdrošība un nolaidība nav savienojamas!

LPSR IEKŠLIETU MINISTRIJAS UGUNSDZĒSĪBAS PĀRVALDE
LPSR BRĪVPRĀTĪGO UGUNSDZĒSEJU BIEDRĪBAS CENTRĀLĀ PADOME
LATVIJAS REKLĀMAS AĢENTŪRA

TV VIĻŅA

17. maijs. 17.45 — Ziņas. 18.00 — Gorkijas apgabala literatūras un mākslas dienu Lietuvas PSR svinīga atklāšana. Translācija no Lietuvas PSR Valsts Akadēmiskā operas un baleta teātra. Starpbrīdī (19.00) — «Panorāma». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Pārkārtošanās starmetis. 21.50 — Mākslas filma «Pēcvārds». 23.20 — Ziņas.

18. maijs. 8.00 — «Labrīt!». 8.20 — Fragmenti no operetēm. 8.40 — Multiplikācijas filmas. 9.00 — Veselība. 9.30 — Starptautiskā muzeju diena. Dokumentālas filmas. 10.00 — TV — skolēniem. Krievu valoda. 10.40 — Koncertfilma. 10.55 — Gorkijas apgabala literatūras un mākslas dienu Lietuvas PSR svinīga atklāšana. (Videoieraksts). 13.10 — Ziņas. 17.40 — Ziņas. 17.55 — Pusstundu pēc stundām. Kurš būs līderis? 18.30 — PSRS kausa izcīņas futbolā pusfināls: «Žalgiris» — «Metālists» (Harkova). 20.15 — «Panorāma». 20.45 — Dienas jaunumi (krievu val.). 20.50 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Pārkārtošanās starmetis. 21.50 — Starptautiskā muzeju diena. Lietiškās mākslas izstādē. 22.30 — Dokumentāls apraksts. 22.45 — Ziņas.

19. maijs. 8.00 — «Labrīt!». 8.20 — Koncertfilma. 9.15 — Multiplikācijas filmas. 9.30 — Pusstundu pēc stundām. 10.00 — TV — skolēniem. No kultūras vēstures. 10.30 — Gorkijas apgabala literatūras un mākslas dienas Lietuvas PSR. Dokumentālā filma «Krievu zirgs». 11.00 — Jaunatnei — viktorīna. 12.30 — Ziņas. 17.50 — Ziņas. 18.05 — Vissavienības V. I. Ļeņina pionieru organizācijas nodibināšanas diena. 18.35 — Argumenti. 19.00 — «Sejas». Ciemos pie Lietuvas PSR Tautas mākslinieka P. Gaidisa. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas jaunumi (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Pārkārtošanās starmetis. 21.50 — Kultūras vēstures lappuses. 22.35 — Ziņas.

RESTORĀNS «DUBNA»

(Līvānos)

22. maijā

organizē latviešu nacionālās virtuves dienu!

Laipni ielūdzam!

Līvānu patērētāju biedrības sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienība

RĪGAS VILNAS IZSTRĀDĀJUMU RAŽOŠANAS APVIENĪBAS «RĪGAS TEKSTILS» PROFESIONĀLI TEHNISKĀ SKOLA

aicina 1988. — 1989. mācību gadā apgūt šādas specialitātes:

vērpējas (ar vidusskolas un 8 klašu izglītību, mācību ilgums 10 mēneši un 3 gadi),

ķemmētājas — lenšu kārtotājas (ar vidusskolas izglītību, mācību ilgums 10 mēneši),

spolēšanas aparātu operatores (ar 8 klašu izglītību, mācību ilgums 10 mēneši),

auduma apdarinātājus (ar vidusskolas izglītību, mācību ilgums 10 mēneši),

mūrniekus, metāla konstrukciju montētājus (ar vidusskolas izglītību, mācību ilgums 10 mēneši).

Skolā uzņem jaunietes un jauniešus no 15 gadu vecuma ar 8 klašu un vidusskolas izglītību. Maksā paaugstinātu stipendiju. Audzēkņi saņem bezmaksas biletes braukšanai pilsētas transportlīdzekļos, brīvpusdienas, modernus ikdienas un darba tērpus. Mācību laikā audzēkņiem piešķir dzīvojamo platību, par kuru maksā apvienība.

Trīsgadīgajās mācību grupās audzēkņi iegūst vidusskolas izglītību. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Apvienībai ir savs kultūras nams «Dzintarpils», sporta komplekss, atpūtas bāze, notiek dzīvokļu celtniecība.

PTS beigušajiem ir iespējas tālāk mācīties Vieglās rūpniecības tehnikumā vai augstskolā, izvēloties vieglās rūpniecības specialitātes.

Dokumentus pieņem līdz 30. augustam. Mācību sākums 1. septembrī. Direktoram adresētus dokumentus var sūtīt jau iepriekš. Cela izdevumus līdz Rīgai sedz skola.

Skolas adrese: 226007, Rīgā, Slokas ielā 65.
Ziņas pa tālruni 456531.
Jābrauc ar 5. tramvaju līdz Šaldus ielai.

LĪVĀNU BĒRNU MŪZIKAS SKOLA

uzņem audzēkņus 1988. — 1989. mācību gadam sagatavošanas un 1. klasē šādās specialitātēs:

klavieru un vijoles (6 — 7 gadi),

akordeona un pūšamo instrumentu (9 — 10 gadi).

Iestājeksāmeni notiks 28. maijā plkst. 12.00.

Skolas adrese: Līvānos, Rīgas ielā 184. Telefons 44096.

Kooperatīvā sagādes un ražošanas apvienība informē, ka pēc pretpārdošanas noteikumiem pieņem tikai sadzīves melnos metāllūžņus. Vienlaikus lūdzam visus uzkrājušos metāllūžņus nodot noliktavās Nr. 1 un Nr. 4.

APAVU REMONTDARBNICA
Līvānos

pieņem pasūtījumus apavu steidzamam remontam (pasūtījumu noformē ar noteiktu kvīti).

Sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija

KOOPERATĪVĀ SAGĀDES UN RAŽOŠANAS APVIENĪBA

no iedzīvotājiem iepērk:

svaigus lāčpurnus — 1,40 rbl. par kg,

bisītes, lāčpurnu cepurītes — 1 rbl. par kg,

lāčpurnus, bisītes ar pelēku applīvurojumu — 0,80 rbl. par kg.

Sēnes var nodot visos pieņemšanas punktos un 1. un 4. noliktavā.

LĪVĀNU PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBAS SABIEDRISKĀS ĒDINĀŠANAS UZŅĒMUMU APVIENĪBA

iepērk zaļumus par šādām cenām (kilogramā):

sīpollokus — 1,50 rbl.,

skābenes, salātus — 1 rbl.,

pētersīļus, selerijas — 1,20 rbl.,

dilles — 1,20 rbl.

Informācija pa tālruni 44437 jeb 3. noliktavā.

FR. ROZIŅA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus mācībām zootehnikas, lauksaimniecības mehanizācijas, lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātēs.

Tehnikumu beigušie iegūst zootehniķa, tehnika mehāniķa vai tehnika celtnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajos kursos uzņem jauniešus un jaunietes ar astoņgadīgās skolas izglītību, bet otrajos kursos mācību grupu papildināšanai — ar vidusskolas izglītību.

Mācību ilgums **zootehnikas specialitātē** — 3 gadi 7 mēneši, **lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātē** — 3 gadi un 6 mēneši, bet **lauksaimniecības mehanizācijas specialitātē** — 3 gadi un 10 mēneši.

Mācību laikā audzēkņi iegūst papildu profesijas: mehanizētās slaukšanas meistara, III klases traktorista mašīnista, III kategorijas konstrukciju montētāja, II kategorijas apmetēja, galdnieka, mūrnieka, B un C kategorijas autovadītāja tiesības.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rbļ. stipendiju mēnesī, teicamnieki — par 50 procentiem vairāk, bet tie, kas mācās uz labi un teicami un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā — par 25 procentiem lielāku stipendiju. Audzēkņi, kurus mācīties komandējušas organizācijas, saņem par 30 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītnes un ēdnīca.

Visās specialitātēs tehnikumā uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Dokumentus pieņem līdz 9. jūlijam.

Jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums,

dokuments par izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

5 fotokartiņas (3x4 cm),

izraksts no darba grāmatiņas (ja ir praktiskā darba stāžs),

darbavietas komandējums (personām, kuras mācīties uz tehnikumu komandē organizācija),

pase, dzimšanas apliecība, karaklausības apliecība (jāuzrāda).

Mācību sākums 1. septembrī.

Satiksme ar autobusu: Rēzekne — Glužņeva — Malta vai Rēzekne — Vertūkšņa — Maltas sovhoztehnikums.

Adrese: Rēzeknes rajons, pasta nodaļa Lūznava, Fr. Roziņa Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113.

Telefoni: Lūznava 45314, 45481.

Administrācija

29. maijā plkst. 14.00
Preiļu pilsētas kapos notiks
MIRUŠO PIEMIŅAS DIENA.

Tas visskumjākais brīdis, kad
mātes sirds
Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un
stājas...
(A. Vēlāns)

Izsakām līdzjūtību Leonardam Punculim, MĀTI kapu kalniņā pavadot.

Šoferu kolektīvs

No tālumiem visiem
Šis tālums vistālākais,
Tikai pēc šķiršanās šīs
Mūžam vairs tikšanās nav.
(O. Vācietis)

Izsakām līdzjūtību Annai Punculei sakarā ar VIRAMĀTES nāvi.

Puncuļu fermas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Albertam Dzenim sakarā ar MĀTES nāvi.

Preiļu siera rūpnīcas administrācija un sabiedriskās organizācijas

---

Ābele baltā kad ziedus bārstīs,
Par labo, darbīgo cilvēku
stāstīs.
(M. Kuģe)

Izsakām dziļu līdzjūtību Vaivodu ģimenei, no VECTĒTIŅA uz mūžu atvadoties.

Darba biedri kompleksā «Āmuļi»

Vēl jau spēka gadi kalnā sauca,
Saule norietēja dienas vidū...
Vēl jau nodomi kā bērzi plauka,
Tagad atmiņas kā sniegi lido.
(E. Rumba)

Izsakām dziļu līdzjūtību auklītei Genovefai Bricei sakarā ar VIRA nāvi.

Salas astoņgadīgās skolas kolektīvs

Skaniet klusu, dzimtie meži,
Mūža dziesma beigusies,
Pāri sirdij apklusušai
Zeme smilšu segu klās.
(S. Kaldupe)

Dalām bēdu smagumu un izsakām līdzjūtību piederīgajiem. NIKODEMU JURA d. BRICU pavadot pēdējā gaitā.

Dzeržinska kolhoza šoferu un mehanizatoru kolektīvs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14347 eks. (latv. v. 10191 eks., krievu val. 4156 eks.).
1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 892.